

nende Lønningslove, men disse Ord ere af Finansministeriet fortolkede paa en Maade, som jeg tror er aldeles uheldig og medfører betydelig Skade for Befolkningen. De fortolkes nemlig saaledes, at alle Embedsmænd skulle forsikre deres Enker i Statsanstalten. Nu er den Ulykke ikke saa stor, da det er en god og billig Anstalt — det var den ikke tidligere —, men nu til Dags, da de fleste Mennesker ere livsforsikrede, og Flertallet i private Selskaber, er det en Ulempe, at Folk, der blive Embedsmænd, skulle kassere deres gamle Forsikring, hvilket meget ofte betyder et meget betydeligt Tab for dem. Naar en ung Mand, der har forsikret sig saa højt, som han overhovedet kan, og har betalt i en Række Aar, bliver Politibetjent, saa siger Staten: Den Forsørgelse dur ikke, du maa tegne en Forsikring i Statsanstalten til Afløsning af den gamle. Jeg mener, at den Fortolkning aldeles ikke stemmer med Ordene, hverken i denne Lov eller i tilsvarende andre Lønningslove, og jeg vil henlede Justitsministerens Opmærksomhed paa dette Forhold.

Rambusch: Jeg vil kun gøre et Par Bemærkninger om Lovens Formaal, at tilvejebringe en større Retssikkerhed, idet jeg ganske slutter mig til de Bemærkninger, der ere komne fra forskellige Sider om, at Retssikkerheden mange Steder i Landet lader alt for meget tilbage at ønske. Men jeg kan desværre ikke ganske erklære mig enig med det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Johansen), der sagde: Men hvorvidt disse Forholdsregler nu ville vise sig — jeg tror, han sagde tilstrækkelige, kan man ikke dømme om. Jo, desværre tror jeg, at man kan dømme om det, jeg tror, at man kan være sikker paa, at det vil være ganske utilstrækkeligt ikke alene paa Grund af Omfanget, men ogsaa til Dels paa Grund af Princippet. Det er en ganske fortrinlig Ting, som jeg fuldt ud kan slutte mig til, at tilvejebringe et Opdagelseskorps. Men der er ikke nogen Mulighed for, at man samtidig kan udruste dette Opdagelseskorps med en saadan Skarpsindighed, at det straks kan opdage alle de hidtil skjulte Forbrydelser. Selv om det kunde det, er det desværre ligesom at kaste Brønden til, naar Baret er druknet, at man først bagefter kommer paa Spor efter Forbrydelserne. Mere opnaar man i Retning af Retssikkerhed ved i Forvejen i saa høj Grad som muligt at vanskeliggøre Forbrydelsernes Udførelse. Det er den Vej, man har været inde paa

adskillige Steder. Det, der er sket i den Retning, skal naturligvis søges i Forøgelsen af det kommunale Politi, men naar man ser, hvor langt dette nu rækker paa Landet, kan man være temmelig sikker paa, at selv med den Forøgelse og den Maade, hvorpaa det føres og virker, vil det heller ikke i sin nye Tilstand paa nogen Maade være i Stand til i tyndtbefolkede Egne at skaffe noget, der ligner Retssikkerhed. Den Vej, man maa gaa for at skaffe Retssikkerhed, maa nærmest være at skabe et velorganiseret Patrouilleringsystem. Jeg tillader mig at henvise til, at de samme Tanker være fremme, da vi for nogle Aar siden vedtog Oprettelsen af det vestindiske Gendarmeri, hvor jeg hævdede de samme Principper, som for Resten for saa vidt den Gang vandt Anerkendelse, som nogle af Ændringsforslagene vare byggede paa netop disse Principper. Naturligvis er jeg klar over, at Gennemførelsen af et saadant Patrouilleringsystem stiller en Del større Fordringer. Der kan maaske ikke gøres noget i den Retning ved denne Lejlighed, jeg vil kun drage Spørgsmaalet frem, for at Opmærksomheden kan være henvendt paa det. Jeg tror, at Erfaringerne saavel her fra Landet som fra andre Lande vise, at naar et velorganiseret Patrouilleringsystem virkelig skal skabe nogen Sikkerhed, maa det være organiseret efter samme Princip helt igennem. Andre ærede Talere have været inde paa at berøre Nødvendigheden af en Centralledelse. Det, som denne Centralledelse skulde udrette, skulde netop være at gennemføre en saadan Organisation og Uddannelse af dette Korps til at udføre denne Tjeneste. Det skal gøres paa en saadan Maade, som det nu en Gang viser sig hensigtsmæssigt. Skal det gøres som hidtil af alle de smaa lokale Myndigheder og kommunale Autoriteter, vil det blive som hidtil, at den Maade, hvorpaa Tilsynet udføres, vil lade en Del tilbage at ønske. Det gavnlige, grundige, nyttige og effektive Princip vil ikke blive gennemført. Dette staar i nær Forbindelse med det Spørgsmaal, som mange have været stærkt inde paa, de mange Brandulykker. Paa dette Omraade kan det være meget gavnligt at faa indført en bedre Brandpolitilov, men det, der først ligger for, er dog at faa effektivt gennemført de Bestemmelser, der allerede nu eksistere. Paa samme Maade gaar det paa grumme mange andre Omraader. Der staar overordentlig meget tilbage at gøre. Godt er det at faa gode Love, men vigtigere er det at faa dem, der haves, godt gennemførte og respekterede.